

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

42. An suspensus propter Ordines susceptos ante legitimam ætatem
possit exercere Ordines alios ritè susceptos? Ex p. 5. tract. 10. res. 35.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

* Quare hic est Ref. ancedens, & in Ref. seq.

2. Verum ego puto, vt docui cum Portel in 3. p. tract. 4. *refol.* 192. sic ordinatum nullam incurrisse suspensionem, neque celebrando irregularitatem, & ita etiam docet Præpol. in p. 3. q. vii. de sacram. Ord. dub. 17. n. 167. ubi sic ait. Adverte eum, qui ante legitimam ætatem præsumit sacrum Ordinem recipere, incurrisse suspensionem, per Extravag. cum ex sacrum, Pij I. I. quam refert Navarr. tum cap. 7. *summe*, n. 125. ubi notat bonam fidem, vel etiam ignorantiam crassam excusare à censura. Vnde qui bona fide, vel etiam ex ignorantia crassa est ordinatus ante ætatem, quamvis nequeat uti Ordine antequam ad illam pervenerit, ubi tamen pertigerit ad legitimam ætatem, potest eo uti absque peccato, & violatione censura, quod est notandum pro variis, qui minus prudenter suscipiunt sacros Ordines ante legitimam ætatem, qui non sunt statim censendi hanc censuram incurere, & non posse uti Ordine sine dispensatione, cum ad legitimam pervenerint ætatem. Sic ille. Cui adde etiam Hurtadum tract. de susp. diff. 13. num. 36. Villalobos in *summa*, tom. 1. tract. 11. diff. 11. num. 6. Coninch de Sacram. disp. 16. dub. 5. num. 36.

Sup. hoc in Ref. seq. §. Notandum est tamen, & in alia Ref. eius not.

Sup. hoc inf. in Ref. 43. §. 1. Notandum est tamen, & in alia Ref. eius not.

3. Notandum est tamen hic cum Avila de cens. part. 3. disp. 5. dub. 7. §. 5. quod licet aliquis incurrit hanc suspensionem, quia ordinatus est cum dolo, tamen si postea facta pœnitentia celebret, credens id sibi licere, non incurrit irregularitatem, nam etiam ad hoc requiritur dolus. Ita Navarr. cap. 27. num. 156. & in cap. accepta, loco citato. Imò longè certius est de irregularitate, quàm de suspensione, nam verbum præsumptum, absque ulla controversia cadit super irregularitate, vt patet ex verbis ipsius Extravag. jam citatis. Ita ille.

RESOL. XLI.

An qui bona fide ordinatur ante legitimam ætatem, incurrit suspensionem, & celebrando irregularitatem, ex Bulla Pij I.

Et an adveniente mala fide, si sic ordinatus ante legitimam ætatem celebret, incurrit irregularitatem?

Et an saltem ita celebrando peccet mortaliter?

Et an taliter Ordinatus postquam pervenit ad legitimam ætatem, possit sine ulla dispensatione celebrare, vel exercere actum Ordinis suscepti?

Et quid in casu, quo quis mala fide Ordines ante legitimam ætatem suscepit?

Et notatur recipientem Ordinem mala fide, ante legitimam ætatem, non solum remanere suspensum ab executione Ordinis sic mala fide suscepti, sed etiam ab executione aliorum Ordinum ante legitimè susceptorum. Ex p. 3. tract. 4. Ref. 181. aliàs 182.

Sup. hoc sup. in Ref. 39. à fin. 6. & in Ref. 40.

Respondet negative Villalobos in *summa* tom. 1. tract. 18. diff. 11. num. 2. ubi sic ait. [Tamen] si se advertat que ay duda entre los Doctores, si el que desta manera se ordena queda suspenso de solo el Orden que recibe, o de todos los Ordines? A lo qual se ha de responder, que despues de la extravagante de Sixto V. quedan suspenso de todos los Ordines, porque dize, eodem Clericos posthac male promotos ab executione, ministerio, & exercitio Ordinum susceptorum, & ab omni spe & facultate ascendendi ad alios superiores perpetuò suspenso declaramus, y assi lo tienen Navarro y el P. Fray Manuel Rodriguez: aunque Henriquez parece que tiene, que solamente esta suspenso del Orden, que desta manera recibe, y dize que es probable Avila, pareciendole que habla solo Sixto V. de la suspension que hablo Pio II. y no mas.] Ita ille.

2. Sed affirmativam sententiam cum Henriquez & Avila ego teneo, quam etiam tenet Scortia in Bulla Pontif. epit. 39. theor. 109. ubi docet huiusmodi suspensionem

respondet affirmativè Villalobos in *summa*, tom. 1. tract. 11. diff. 11. num. 7. & alij communiter. Navarrus verò putat nullo modo peccare, cujus sententiam probabilem esse docet Petrus de Ledefina in *summa*, tom. 1. de sacram. Ordinis, cap. 7. concl. 1. fol. mibi 432. col. 2. sic asserit. [No me parece improbable, sino antes tiene alguna probabilidad dezir, que en tel caso el ali ordinado se deve exercitar en el officio de la orden, que recibio, aunque no tenga legitima edad. Esta Conclusion se prueva con la authoridad del Doctor Navarro, laqual se confirma porque este tal estando legitimamente ordenado, tiene derecho de exercitarse en el officio de tal orden, luego si no es por peccado no puede estar privado; ni caeçer deste derecho, y en tel caso no ha havido peccado, luego no esta privado del exercicio del tal orden, segun esta sententia hemos de dezir, que el Concilio manda que no se ordenen antes de la legitima edad, però despues de ordenados no dispone ninguna cosa el Concilio, y asi pueden segun esta sententia ministrar en sus officios.] Ita Ledefina, sed contraria sententia communis est, & practicator.

4. Notandum est tamen hic, quòd taliter ordinatus postquam pervenit ad legitimam ætatem, potest sine ulla dispensatione celebrare, vel exercere actum Ordinis suscepti, vt notat Scortia in Bull. Pontif. epitome 39. theor. 109. & alij penes ipsum; imò alij qui hoc tenent etiam in casu, quo quis mala fide Ordines ante legitimam ætatem susceperit. Et ita docet Corduba cas. 144. Sotus in 4. sent. dist. 35. q. 1. art. 2. in fine. Medina in *summa*, lib. 1. cap. 11. §. 8. Pallacellus, Zetola, & Sotbus apud Peyrinum ubi supra n. 21. licet contrarium asserant Henriquez lib. 13. cap. 38. §. 1. in gloss. litera F, Sylvest. Mandosius, Covarruvias, & alij, quorum sententiam ego sequor.

5. Notandum est etiam, quòd aliqui putant recipientem Ordinem mala fide ante legitimam ætatem, non solum remanere suspensum ab executione illius Ordinis sic mala fide suscepti sed etiam ab executione aliorum Ordinum ante legitimè susceptorum. Et ita docet Navarrus, Rodriguez, & alij, hanc quidam Bulla Sixti V. sed contrariam sententiam probabilem esse cum Avila, & Henriquez putat Villalobos in *summa*, tom. 1. tract. 18. diff. 11. num. 2.

RESOL. XLII.

An suspensus propter Ordines susceptos ante legitimam ætatem possit exercere Ordines alios rite susceptos? Ex part. 5. tract. 10. Ref. 35.

§. 1. Negative respondet Villalobos in *summa* tom. 1. tract. 18. diff. 11. num. 2. ubi sic ait. [Tamen] si se advertat que ay duda entre los Doctores, si el que desta manera se ordena queda suspenso de solo el Orden que recibe, o de todos los Ordines? A lo qual se ha de responder, que despues de la extravagante de Sixto V. quedan suspenso de todos los Ordines, porque dize, eodem Clericos posthac male promotos ab executione, ministerio, & exercitio Ordinum susceptorum, & ab omni spe & facultate ascendendi ad alios superiores perpetuò suspenso declaramus, y assi lo tienen Navarro y el P. Fray Manuel Rodriguez: aunque Henriquez parece que tiene, que solamente esta suspenso del Orden, que desta manera recibe, y dize que es probable Avila, pareciendole que habla solo Sixto V. de la suspension que hablo Pio II. y no mas.] Ita ille.

2. Sed affirmativam sententiam cum Henriquez & Avila ego teneo, quam etiam tenet Scortia in Bulla Pontif. epit. 39. theor. 109. ubi docet huiusmodi suspensionem

suspensionem impedire solum usum Ordinis malè suscepti, & in quo deliquit, & consequenter etiam ne ulterius ascendat, non autem ne utatur Ordine inferiori si legitime illum suscepit: Idque indicant verba illa, si suspensione durante in eisdem ordinibus ministrare presumpserint, eo ipso irregularitatem incurrant. In eisdem scilicet malè susceptis, à quibus suspensi sunt, & non in quovis Ordine, ut etiam jure antiquo suspendebantur ab executione Ordinis solius malè suscepti, ex gloss. cap. consultationi de tem. ord. & ex Conc. Trid. sess. 14. cap. 2. de reform.

RESOL. XLIII.

An suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem possit celebrare illa completa sine alia dispensatione?

Et quid est dicendum, si culpabiliter omnino ante legitimam aetatem suscepit ordinem?

Et quid, si inculpabiliter, & jam est in legitima aetate, an possit exercere actum sui Ordinis absque incurfione irregularitatis?

Et an talis ante aetatem ordinatus, incurrat duas suspensiones, unam ob delictum, alteram verò ob defectum aetatis, ac proinde absolutus à prima non censetur absolutus à secunda, nec potest ministrare, donec attingat legitimam aetatem? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 34.

§. 1. Negativè respondet Cornejo in 3. p. tract. 5. de susp. disp. 4. cas. 3. ubi sic ait. Durat autem hæc suspensio etiam post completam aetatem, donec per Pontificem relaxetur, aut si sit occulta, per Episcopum, aut etiam in foro conscientie per Bullam, ubi nota quod quamvis iste ante complementum aetatis absolvetur ab hac suspensione, adhuc non potest in Ordine suscepto ministrare. Et si dicas, quid ergo operatur absolutio? dico duo operari, unum est quod impleta aetate possit statim exercere illi Ordinem, & alterum, quod si exerceat illum ante aetatem, quamvis mortaliter peccet, non incurrit irregularitatem. Ita Cornejo. Cui adde Hieronymum Rodriguez in Compend. 99. Reg. resolut. 106. num. 14. Henriquez lib. 13. cap. 38. num. 1. in glossa litera F. Bonacina de censur. disput. 3. quest. 1. punct. 1. num. 12. & alios. Sed distinguit Toletus lib. 1. cap. 49. num. 4. Suarez de censur. disput. 3. sect. 1. num. 25. Avila part. 3. dub. 7. not. 8. & 9. Navarrus cap. 27. num. 155. & alii. Nam si quis inculpabiliter omnino ante legitimam aetatem suscepit Ordinem, & jam est in aetate legitima, absque incurfu irregularitatis potest exercere actum sui Ordinis, quia intentio Pontificis fuit tali castigatione reprimere temeritatem taliter delinquentium. Si verò suscipit culpabiliter, ut si sciebat vetitum, licet nesciret impositam censuram, indigeret relaxatione suspensionis, licet jam pervenerit ad legitimam aetatem, juxta præsentem constitutionem. Posset tamen sic suspensus excusari ab irregularitate, si temerarie quidem suscepit Ordinem, sed facta poenitentia illius malæ suspensionis bona fide credens jam ob legitimam aetatem sibi licitum esse Ordinis exercitium, actum exerceat, ut sentit Navar. & Suarez locis supra citatis, eo quod carentia præsumptionis possit excusare ab irregularitate, etsi à suspensione non excusarit. Sicut læpè bona fides excusat ab irregularitate, quæ non excusat ab excommunicatione, juxta gloss. cap. soler. de sent. excomm. lib. 6.

2. Non desinam tamen hic adnotare absolute affirmativam sententiam docere Cordubam cas. 144. & Sotum in 4. sent. dist. 25. quest. 1. art. 2. in fin. cum Medina in Inst. lib. 1. cap. 11. §. 6.

3. Nota etiam quod iste talis ante aetatem ordinatus incurrit duas suspensiones, unam ob delictum,

alteram verò ob defectum aetatis, proinde absolutus à prima, non censetur absolutus ab alia, nec potest ministrare donec attingat legitimam aetatem, & ita docet Hieron. Rodriguez ubi supra, Suarez de cens. disput. 23. sect. 3. num. 4. & Portel. verb. Ordines sacri, num. 12.

RESOL. XLIV.

An suspensus juxta Bullam Pij II. quia suscepit Ordines sacros extra tempora, ante legitimam aetatem, vel sine litteris dimissoriis, &c. dispensari possit ab Episcopo, vel à Superiore Regulari?

Et idem est dicendum de irregularitate ob id contracta. Ex p. 5. tract. 10. Ref. 31.

§. 1. Negativam sententiam docet Gutierrez in 99. Canon. lib. 1. cap. 26. num. 21. ubi sic ait: Qui extra tempora, vel ante aetatem legitimam, vel sine dimissoriis promotus fuerit ad sacros Ordines, suspensus est ipso jure, donec absolutionis beneficium à Papa fuerit consecutus, non tantum usque ad aetatem legitimam, provi de jure existimabat Sotus & probatur in cap. cum quidem, & cap. litteras, de temp. ord. sed etiam hodie perpetuò, donec absolvetur, ut in d. Extravag. Pij II. Ita ille, & novissime hanc sententiam ex aliis Doctoribus tenet Riccius part. 4. decis. 93. num. 14.

2. Sed contrariam sententiam tenet Suarez de censur. disput. 31. sect. 1. num. 32. Hieron. Rodriguez ubi infra, & Hurtadus tract. de suspens. diff. 13. n. 36. ubi sic ait: Ordinatus scienter, aut ex ignorantia affectata ante legitimam aetatem, aut extra tempora, aut absque dimissoriis, manet suspensus ab Ordine sic suscepto, per Extravag. Pij II. confirmatam à Pio V. cujus mentionem facit Avila 3. part. disp. 5. dub. 7. ab ea tamen suspensione potest Episcopus absolvere, quamvis Sixtus V. in Extravag. sanctum & salutare, absolutionem illius reservaverit Papæ, quia eam revocavit Clem. VIII. Hæc Hurtadus.

3. Notandum est etiam hic posse superiores Regulares absolvere suos subditos sic suspensos, & ita quæ late in docet Portel in dub. regul. verb. Ordinis sacri suspensio, num. 14. & Hier. Rodriq. in Comp. q. reg. resol. 106. num. 26. & idem dicendum est de irregularitate ob id contracta. Vide etiam Henriquez lib. 14. cap. 20. n. 3. & Bejam part. 4. cas. 37.

RESOL. XLV.

An qui ordinatur non servatis temporum interstitiis, v. g. Diaconus elapso anno ab ordine Subdiaconatus, incurrat suspensionem?

Et an Episcopus possit dispensare ex causa rationabili in hoc?

Et an Abbas in casibus in quibus Tonsuram, & minores Ordines conferre potest, dispensare valeat in interstitiis?

Et an hoc procedat in casu, quo Abbates suos subditos cum dimissoriis remittant, ut ab Episcopis Ordinentur, nec tunc examinandos esse ab Episcopis, non obstante Concilio Tridentino?

Sed docetur, quod in receptione Ordinum minorum nulla requiruntur interstitia, sed possunt recipi eodem die, se videatur Episcopo, & de minoribus ad Subdiaconatum remittitur ad usum Provincia. Ex p. 5. tract. 10. Resol. 40.

§. 1. Affirmativè respondet Portel. in dub. regul. verb. suspensio, num. 14. ubi sic ait: Ille qui ordinatur